

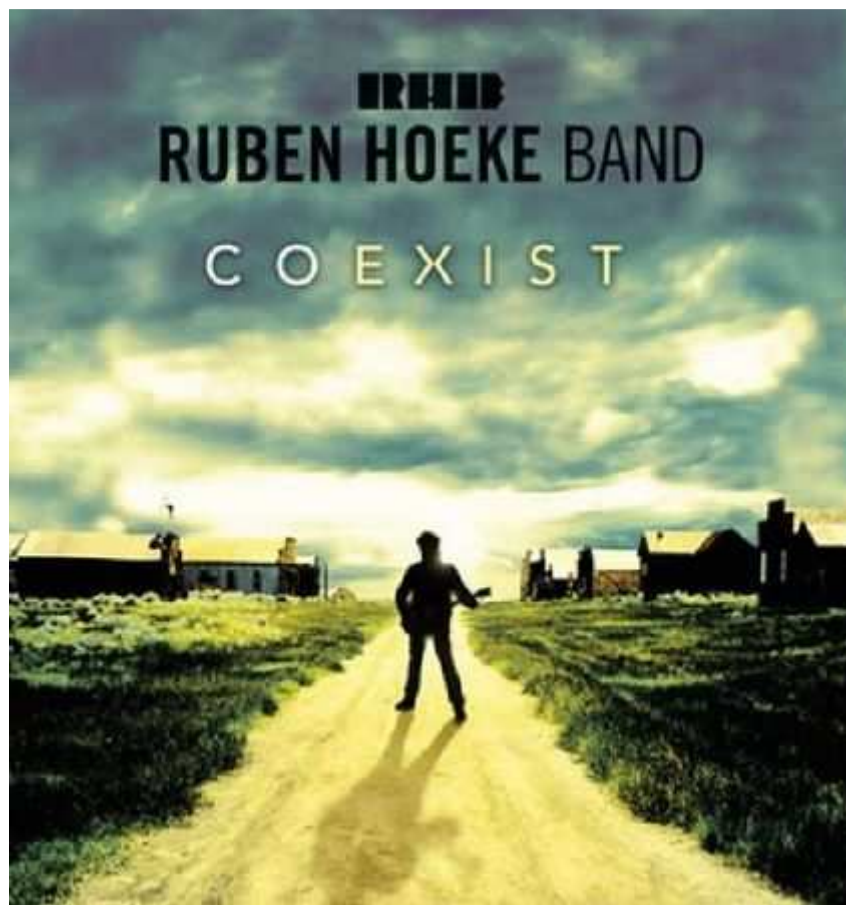
Coexist een dijk van een album

Ruben Hoeke Band - Coexist

16 mei 2010:

Het cd-debuut 'Sugar' in 2006 van de Ruben Hoeke Band mag zonder meer een verrassing genoemd worden. De naamgever van deze groep is op dat moment een zeer getalenteerd gitarist die zijn plek heeft gevonden in de bluesrock. Met bassist Dave Besse, drummer Remco van der Sluis en zanger Frank van Pardo timmert Ruben Hoeke in die tijd aan de weg.

De hulp van David Hollestelle, Tineke Schoemaker, Jan Akkerman, Kaz Lux en vele anderen wordt ingeschakeld. Muzikanten die hun sporen ruimschoots hebben verdiend geloven in de muzikale kracht van de Ruben Hoeke Band. Terecht, want dit kwartet is een graag geziene gast op de podia van concertzalen en festivals waar altijd een zeer goede indruk wordt achtergelaten.

In 2007 is de cd het best verkochte album in de categorie jazz en blues bij Munich Records. Na de dood van producer Job Zomer gooit de nieuwe directeur van die platenmaatschappij een heleboel muzikanten van dit genre eruit, want zij zouden niet rendabel zijn. Ruben Hoeke zit ook zonder contract, maar hij treurt er niet om. Hij werkt door aan zijn eigen stijl, treedt veel op, geeft gitaarlessen en is in 2008 gitarist van het jaar.

En dan wordt in 2009 het plan opgevat om weer een cd te maken. Ruben Hoeke en Frank van Pardo schrijven respectievelijk de muziek en teksten. Maar liefst twaalf gloednieuwe nummers van eigen hand liggen klaar om op te nemen. De samenstelling van de

ritmesectie is gewijzigd. Arjen Knaap op drums en Ralph de Lange op bas zijn de nieuwelingen in de band. Zij spelen strak en zeer geïnspireerd. Het viertal heeft bijna alles opgenomen wanneer onverhoopt de externe harde schijf van Hoeke's computer in diggelen valt. Balen natuurlijk. Al het gedane werk is verloren gegaan. Opnieuw de studio in. Gastmuzikanten Niels Schuiten (Hammond), Peter Cook (zang), Danny Lademacher (gitaar), Coen Molenaar (Hammond), Jacques Kloes (zang), Thijs Boontjes (Hammond) en Sophie de Rijk (viool) zijn weer opgetrommeld. Nu ligt het resultaat in de schappen van platenzaken. 'Coexist' is de titel van deze schijf. Een toepasselijkere naam is er waarschijnlijk niet, want als je vreedzaam naast elkaar leeft kun je mooie dingen doen. Echter Coexist is ook een verwijzing naar de teksten van Frank van Pardo. Die man is sociaal en heeft een groot hart, zonder kritiek te schuwen. 'Let us keep the faith. Let us keep the hope and tell you people it's not too late', zingt hij in het openingsnummer 'A Change Is Gonna Come' als eerbetoon aan de Amerikaanse president Obama. Of 'The madness rules the world. How can this go on. The leaders of the world where did they all go wrong', is zijn kritiek in 'Stranger' op de verharde en politieke tegenstellingen van tegenwoordig. Verder is de zanger een kei in het schrijven van liefdesliedjes waarvan 'True Love' een pareltje is. Ruben Hoeke is keer op keer in staat gebleken uitstekende muziek te maken. Hij noemt het zelf 'stevige rhythm & blues, boogie, soul en vette opzweepende rock'. Die omschrijving dekt volledig de lading. Afwisseling is er genoeg. In 'Walking In The Rain' duelleert de gitarist met de Belg Danny Lademacher, bekend van Herman Brood's 'Wild Romance'. De heren zijn met hun kunsten aan elkaar toevertrouwd, zoals Ruben Hoeke eerder op Sugar met Jan Akkerman aan de slag ging in 'Enough Of That Stuff'. Dit bewijst maar weer dat Ruben Hoeke tot de top behoort onder de gitaristen. Toch kent hij zijn plaats. In tegenstelling tot andere gitaarhelden staat zijn spel niet altijd op de voorgrond. Solo's zijn er wanneer die werkelijk iets toevoegen, zonder eindeloos gepiel. Goed is het daarom te kunnen constateren dat de sound van de band definitief is door voort te borduren op de ingezette koers van de debuut-cd. Prachtig is het instrumentale 'Song For Boaz', waarin Ruben Hoeke geheel alleen akoestisch zijn andere kant laat horen. Het nummer is voor zijn zoon. De invloed van de familie Rosenberg is te horen. Vooral van Stochelo is hij een groot fan. De Ruben Hoeke Band heeft met 'Coexist' een dijk van een album afgeleverd, dat compleet is en klasse heeft zoals het een topformatie waardig is. Kopen dus, want je weet anders niet wat je mist.

Willem Croese

Waardering voor deze cd:

- - Slecht
  - - Matig
  - - Goed
  - - Zeer goed
  - - Uitstekend
-